سعی کردم به زبان گفتاری بنویسم

اتاق من یه کویر شنیه

ذرات های شن زیر نور خورشید می درخشن

دیوارها زیر گرمای سوزان داغ شدن

یا اتاق من یه دشت برفیه

بلورهای یخ، آسمون زلال رو بازتاب می دن

دیوارها به خاطر هوای یخ زده تَرَک می خورن

از پشت دیوار شرقی یه شتر طلایی دیده میشه

از پشت دیوار شمالی یه گوزن نُقره ای دیده میشه

اون بیرون همه چی محو و تاره

ناگهان یه تندباد محور اتاق رو تکان میده

اکسیژن کجا قرار داره؟

کمک کن ! میمیرم !

خط اکسیژن رو دوباره پیدا کردم، دوباره میتونم عمیق نفس بکشم.

در یه ثانیه، قطب ها جابه جا شدن.

ریه هام که باز شده، حدود 60 متر مربع مساحت دارن، اون اتاق منه.

یهو اتاقم توی وجودمه.

Copyright © Adria Nabekle - All rights reserved